

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 32. S. Leonis Epistolæ ad Episcopos Galliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. *runt, & Sedes Constantinopolitana grati*
 A.C. 451. *animi memoriam, qualibet data opportuni-*
tate, sua conjunctione, & zelo tibi æter-
num testabitur. S. Gregorius scripsit,
 Concilium Calcedonense Papæ etiam Ti-
 tulum Episcopi Oecumenici, seu univer-
 salis, obtulisse. (*)
 Lib. IV. ep. 36. VII. ep. 30.

§. XXXII.

S. Leonis epistolæ ad Episcopos Galliæ.

v. Quesn. ad Ceret. Priusquam S. Leo epistolam Concilii Calcedonensis accepisset, plures alias Episcopi Galliarum ad eundem dederunt. Prima venit a Ceretio, Salonio, & Verano, qui in Provincia Alpium maritimarum

(*) Hic quidem Concilii Calcedonensis finis, at non Hæresis Eutychianæ, & Dioscori fuit. De Sectatoribus ipsorum, qui nostra ætate superfunt, nempe de Coptitis Schismaticis in Ægypto, & Æthiopibus, seu Abissinis, R. P. Boucher Ordinis Minorum observantium in Gallia in suo ad oras Orientales itinere hæc memorat: *Homines isti, Hermaphroditis deteriores, plures, ut Proteus, vultus, tres, ut Hecate, formas, & tria, ut Cerberus, capita habent, sunt enim Semi-Judæi, Semi-Turcæ, & Semi-Christiani. Cum Judæis Sabbatum, & Circumcisionem servant, & escas Lege Moysis prohibitas non comedunt. Cum Turcis a vino abstinent. Cum Christianis aliqua, sed corruptissima Fide in Christum credunt.*

rum Episcopi fuisse creduntur. Altera a Sæculum V.
A. C. 451.
Ravennio Arelatensi, & quadraginta tri-
bus Episcopis. Salonius, & Veranus fra-
tres erant, filii S. Eucherii, postmodum
Episcopi Lugdunensis. Veranus Episco-
pus Vapincensium fuit. Hi tres Episco-
pi Gratias agunt Papæ, quod sibi in sua
Epistola ad Flavianum Fidei Doctrinam
explicasset, illiusque epistolæ exemplum,
quod habebant, mittunt, rogantes, ut
corrigeret, & deinde non solum Gallia-
rum Episcopis, sed etiam Laicis, qui le-
gere cuperent, mitteretur.

Illi quadraginta quatuor Episcopi, qui
Synodalem epistolam ad S. Leonem de-
derunt, ex septem Galliarum Provinciis
collecti fuisse creduntur. Primus poni-
tur Ravennius Arelatensis, deinde Rusti-
cus Narbonensis, Venerius Massiliensis,
Maximus Rejensis, qui Abbatia Lerinensi
præfuerat, Nectarius, Episcopus Dinien-
sis, Constantius Ucetenus, Ursus Sanitien-
sis, & Ingenuus Embrodunensis, qui hanc
epistolam Romam attulit. Alii Episcopi
non satis noti. Excusant, quod S. Leoni,
accepta ipsius ad Flavianum epistola, cî-
tius grates agere non licuerit. *Legimus
tuam epistolam, inquit, quæ nos suavissi-
mo affectu solatio; cumque lætitiâ soli
non caperemus, ejusdem omnes, qui in Gal-
liis habitant, participes fecimus. In ea
epistola multi Fidem, quam a Patribus suis*

Uu 2   acce-

Sæculum V. *acceperant, cognoverunt; alii in ea invenire se gavisi sunt sanam Doctrinam, & docentis Auctoritatem, qua ipsis opus erat, ut quod credebant, adversus aliud sentientes tuerentur. Animus erat Imperatori scribere, & indicare, quanta sollicitudo nos premeret, at iis, quæ nobis ex Oriente afferebantur, compertis jam non esse necessarium, credidimus, ut scriberemus, sed detectum esse errorem, & dissipatum. Reliqua hujus epistolæ, S. Leonis Encomia sunt.*

S. Leo in sua Responsoria vices redit, dum Episcoporum Gallorum Fidem, & Doctrinam laudat. *Optassem litteras vestras, inquit, accepisse illo tempore, quo promiseratis, ut Fratres nostri, a Nobis ad Concilium delegati, vestram quoque hac epistolæ super quæstione Sententiam illo ferre potuissent. Dicit jam ultra non licere, ignorantiam, aut perplexitatem Materiam de Fide Incarnationis obtendere, postquam Concilium sexcentorum ferme Episcoporum sententiam pronuntiaffet. Nihilominus hanc Doctrinam paucis explicat, & errores Nestorii Eutythisque refellit. Fratres nostri, Legati, inquit, rem tam præclare gesserunt, ut non Episcopis modo, sed etiam Principibus, & Purpuratis, Clericis, & populo, atque omnibus hominum ordinibus persuaserint, Apostolicam esse Fidem, quam prædicamus, sicut eam accepimus,*

pimus, & jam universo Orbe nobis con-
 sentiente, defendimus. Ergo Deo Gratias
 agite, & orate, ut cito redeant fratres
 nostri; tunc omnia, quæ acta sunt, vos
 accurate edocebimus. Noluimus Fratrem
 nostrum Ingenuum apud nos retinere, do-
 nec venirent, ne gratissima, & exoptatissi-
 ma, quæ acta sunt, diutius ignoraretis. Ro-
 gamus, ut ea Fratribus quoque nostris, Hi-
 spaniæ Episcopis, nota faciatis. Hæc epi-
 stola prima Februarii, Herculano Consu-
 le, id est, anno 452. data est. Inde pa-
 tet, Papam summam scivisse, quæ in
 Concilio Calcedonensi gesta fuissent, sed
 Acta, quæ Legati ipsius allaturi erant,
 necdum accepisse.

Sæculum V.
 A. C. 452.

Anno 452.

Postquam illi Romam advenerunt, S. Ep. 82. al.
 Leo rursus ad Rusticum, Ravennium, 94.
 Venerium aliosque Galliarum Episcopos
 scripsit brevem epistolam. Certiores
 reddit, Veritatem vicisse, Hæresin, ejus-
 que Auctores una omnium voce dam-
 natos. Simul ipsis exemplum Senten-
 tiæ a Legatis in Dioscorum pronuntiatae
 mittit.

S. Leo Episcopis Provinciæ Mediola-
 nensis quoque scripserat; id enim ex ipso-
 rum Responsoribus, quæ Synodalis est, ap-
 paret. Dicunt, lectam in suo Concilio
 S. Leonis ad Flavianum Epistolam, eam-
 que Sacris Scripturis, S. Ambrosii Doctri-
 næ, & toti Antiquitati consentaneam sibi

Post epist.
 77.

Uu 3 visam

Sæculum V.
A.C. 452.

Ennod. epig.

84.

Martyr. R.

22. *Aug.*

25. *Jun.*

visam esse; hinc junxisse sua suffragia, atque secundum hanc epistolam errores, adversus Incarnationem pugnantes, damnasse, Huic epistolæ Eusebius, Episcopus Mediolanensis, in Græcia natus, quem Ecclesia 22. Aug. inter Sanctos colit, S. Maximus Taurinensis, qui 25. Junii honoratur, & cujus aliquas Homilias habemus, & decem alii Episcopi nomina apposuerunt.

§. XXXIII.

Epistolæ in Causa Anatolii.

Lucianus Episcopus deinde, & Basilus Diaconus Romam venere, Imperatoris Marciani, Pulcheriæ Augustæ, Anatolii Constantinopolitani, & Juliani Coconi epistolas afferentes; unum omnibus votum erat, Papæ persuadere, ut Canonem Calcedonensem, qui Episcopum Constantinopolitanum eximiis Prærogativis ornat, ratum haberet. Hæc ex responsoriis intelligimus, & ex Imperatoris epistola, quæ nobis superest, quinto Kalendas Jan. Ipso Consule, id est, 28. Dec. anno 451. data. Lucianus, & Basilus sibi demandata fideliter exequentes, nihil relinquebant intentatum, quo S. Leonem adducerent, ut Anatolium voti damnaret; sed incassum omnia, ut ex Papæ Responsoriis litteris, omnibus eadem die undecimo Kalendas Junii, Herculano

*Post ep. 77.
ex collect.
Holst.*

Con-